

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/10 НА КОМИСИЯТА**от 6 януари 2015 година****относно критериите спрямо заявителите на железопътен инфраструктурен капацитет и за отмяна на Регламент (ЕС) № 870/2014****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство ⁽¹⁾, и по-специално член 41, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В член 41, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС е предвидена възможността управителите на инфраструктура да установяват изисквания спрямо заявителите, за да осигурят гаранции за оправданите си очаквания за бъдещи приходи и използване на инфраструктурата.
- (2) Тези изисквания следва да бъдат подходящи, прозрачни и недискриминационни. Те могат единствено да включват представянето на финансова гаранция, която не следва да надвишава определено равнище, което е пропорционално на очакваното равнище на дейност, и уверение за способността на заявителя за изготвяне на съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет.
- (3) Финансовите гаранции може да бъдат под формата на авансови плащания или гаранции, предоставяни от финансови институции.
- (4) При определяне на целесъобразността на изискванията, посочени в член 41, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, следва да се вземе предвид фактът, че при ползването на инфраструктурата на конкурентните видове транспорт, в т.ч. автомобилния и въздушния транспорт, морския и вътрешния воден транспорт, често не се начисляват такси и следователно не се налага да се определят финансови гаранции в тази връзка. С цел да се гарантира лоялната конкуренция между видовете транспорт, финансовите гаранции следва да бъдат строго ограничени до необходимия минимум по отношение на техния размер и продължителност.
- (5) Въпросните финансови гаранции са целесъобразни само когато са необходими като гаранция на управителя на инфраструктура за бъдещите приходи и използване на тази инфраструктура. Необходимостта от финансови гаранции намалява допълнително поради факта, че управителите на инфраструктура могат да разчитат на проверките и контрола на финансовата стабилност на железопътните предприятия, осъществявани в рамките на лицензионната процедура в съответствие с глава III от Директива 2012/34/ЕС, и по-специално член 20 от нея.
- (6) По отношение на тези гаранции се прилага принципът за недискриминация и следователно не би трябвало да има разлика между изискванията за гаранции, приложими по отношение на частни и публични заявители.
- (7) Гаранциите следва да бъдат съобразени с присъщото на конкретния заявител ниво на риск, пред което управителят на инфраструктурата е изправен на различните етапи на разпределяне на капацитета. Като цяло се приема, че рискът е нисък, ако капацитетът може да бъде преразпределен към други железопътни предприятия.
- (8) Гаранцията, която се изисква във връзка с изготвянето на съвместими с правилата предложения, може да се разглежда като подходяща, прозрачна и недискриминационна единствено когато управителят на инфраструктура е установил ясни и прозрачни правила за изготвянето на заявка за капацитет в референтния документ за железопътната мрежа и предлага на заявителите необходимите помощни инструменти. Тъй като не е възможна обективна преценка на способността да се изготвят съвместими с правилата предложения преди процедурата за подаване на заявки, всяка неспособност в това отношение може да се установи единствено след приключване на процедурата въз основа на системна неспособност да се изготвят тези предложения или да се предостави необходимата информация на управителя на инфраструктурата. Заявителят следва да понесе отговорност за това, като бъде санкциониран с изключване от процедурата за подаване на заявки за даден влаков маршрут.

⁽¹⁾ OBL 343, 14.12.2012 г., стр. 32.

- (9) Регламент за изпълнение (ЕС) № 870/2014 на Комисията ⁽¹⁾ бе погрешно приет в текст, различен от този, който е получил положително становище от Комитета. Съответно Регламент за изпълнение (ЕС) № 870/2014 следва да бъде отменен.
- (10) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на комитета, посочен в член 62, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент посочва изискванията спрямо финансовите гаранции, които един управител на инфраструктура може да поиска, за да гарантира изпълнението на оправданите си очаквания за бъдещи приходи, в граници, пропорционални на предвижданото от заявителя равнище на дейност. Изискванията включват по-специално условията, при които може да се изиска гаранция или авансово плащане, както и размера и продължителността на финансовата гаранция. Освен това настоящият регламент установява някои елементи по отношение на критериите за оценка на способността на заявителя да изготвя съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилага следното определение:

„финансова гаранция“ означава а) авансови плащания с оглед намаляване и предвиждане на бъдещи задължения за плащане на такси за инфраструктура или б) договорни споразумения, чрез които финансова институция, например банка, е поела ангажимент да гарантира, че подобни плащания ще бъдат извършени, когато станат изискуеми.

Член 3

Условия във връзка с финансовите гаранции

1. За покриване на изискваната финансова гаранция заявителят може да избере между авансово плащане или договорно споразумение по смисъла на член 2. Когато заявител извърши авансово плащане за такси за инфраструктура, управителят на инфраструктура не може да изисква и други финансови гаранции за същите предвидени дейности.
2. Управителят на инфраструктура може да изисква от заявителите финансови гаранции, когато кредитният рейтинг на заявителя подсказва, че той може да срещне трудности при редовното заплащане на таксите за инфраструктура. Управителят на инфраструктурата посочва тези кредитни рейтинги в раздела относно принципите за налагане на такси в своя референтен документ за железопътната мрежа, ако това е приложимо. Управителят на инфраструктура обосновава своето искане за финансова гаранция с рейтинги, които не са по-стари от две години и са присъдени от агенция за кредитен рейтинг или друга професионална организация за оценка на кредитния риск.
3. Управителят на инфраструктура не изисква финансова гаранция:
  - а) от избраното железопътно предприятие, ако заявителят, който не е железопътно предприятие, вече е дал или платил финансова гаранция за покриване на бъдещи плащания за същите предвидени дейности;
  - б) ако таксата за инфраструктура се заплаща пряко на управителя на инфраструктурата от компетентен орган съгласно Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 870/2014 на Комисията от 11 август 2014 година относно критериите за заявителите по отношение на капацитета на железопътната инфраструктура (ОВ L 239, 12.8.2014 г., стр. 11).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

Член 4

Размер и продължителност на финансовите гаранции

1. Размерът на финансовите гаранции по отношение на един заявител не надвишава прогнозирания размер на таксите, начислени в рамките на два месеца от заявената експлоатация на влаковете.
2. Управителят на инфраструктура не изисква финансовата гаранция да влиза в сила или да бъде заплатена повече от десет дни преди първо число на месеца, в който железопътното предприятие започва експлоатацията на влакове, с която са свързани таксите за инфраструктура, покрити от въпросната финансова гаранция. Ако капацитетът се разпределя след този момент, управителят на инфраструктурата може да поиска финансова гаранция с краткосрочно предизвестие.

Член 5

Способност за изготвяне на съобразени с правилата предложения за инфраструктурен капацитет

Управителят на инфраструктура не отхвърля заявки за конкретен влаков маршрут на основание липса на уверение за способността да бъдат изготвени съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет по смисъла на член 41, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, освен ако:

- а) заявителят не е удовлетворил две последователни искания за предоставяне на липсващата информация или многократно е реагирал по начин, който не отговаря на условията, установени в референтния документ за железопътната мрежа, посочен в член 27 от Директива 2012/34/ЕС и в приложение IV към тази директива, по отношение на процедурите за подаване на заявки за влакови маршрути, както и
- б) при поискване от страна на регулаторния орган и по удовлетворителен за него начин управителят на инфраструктура може да докаже, че е предприел всички разумни мерки, за да спомогне за правилното и навременно подаване на заявките.

Член 6

Преходна разпоредба

При необходимост управителите на инфраструктура привеждат своите референтни документи за железопътната мрежа в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент в рамките на първия времеви период от влизането му в сила.

Член 7

Регламент за изпълнение (ЕС) № 870/2014 се отменя.

Член 8

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 16 юни 2015 г., с изключение на член 7, който се прилага от датата на влизане в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 6 януари 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER